

мога да ти кажа само това: ако натъркаме пръчка червенъ восъкъ съ вълненъ парцалъ и я доближимъ до леки тѣлца, като книжки, перушина и др., тя ще ги привлече. Такава пръчка се казва наелектрисана. Привличането на лекитѣ тѣлца е едно отъ дѣйствиата на електричеството. То може да произвежда още свѣтлина и топлина. Хората сж направили отъ него единъ вѣстоносецъ почти толкова бръзъ, колкото и мисълта. Благодарение на него ние можемъ, чрѣзъ телеграфа и телефона, да се съобщаваме съ когото искаме, колкото и далечъ да е той отъ насъ. Електричеството обикаля почти осемъ пѣти земята въ една секунда по телеграфната жица, а окръжността на земята е 10000 мили.

Повечето отъ грѣмотевицитѣ не правятъ пакости, но въ всѣки случай трѣбва да сме спокойни и да не се страхуваме въ врѣме на грѣмотевица.

— Татко бе, защо веднага слѣдъ свѣткавицата чуваме грѣмъ?

— Грѣмътъ и свѣтлината ставатъ едновременно, но свѣтлината върви по-бърже отъ грѣмътъ и достига по-скоро до насъ. Звукътъ изминава 340 метра въ секунда, а свѣтлината 70,000 мили. Всѣко тупване на нашия пулсъ, или всѣка секунда, която се изминава между свѣткавицата и грѣма, прѣдставлява едно разстояние отъ 340 метра. Ние имаме въ себе си единъ часовникъ, който бие приблизително всѣка секунда, — това е нашето сърдце, на което тупенията се изявяватъ чрѣзъ тѣзи на пулса. Той измѣрва врѣмето на нашия животъ.

Често се виждатъ прѣзъ лѣтнитѣ вечери свѣткавици, които никакъ не сж страшни. Хората ги казватъ далечни свѣткавици. Това е свѣтлината отъ отраженията на далечнитѣ грѣмотевици. Грѣмътъ е толкова отслабналъ отъ далечността, че не може да се чуе.

Ти си виждала надъ вашето училище високиятъ прѣтъ. Това е грѣмотводъ, съ него се пазятъ отъ грѣмотевицата. За него ще ти разкажа утрѣ, а сега да обѣдваме, че съмъ много гладенъ, завърши татко ѝ.

Прѣвелъ отъ френски: *Н. II.*

